

Bratia a sestry,

verš, ktorý je základom dnešnej kázne, je možné veľmi ľahko zhrnúť: žalmista prosí, aby Boh nemlčal. Celá Biblia rozpráva o Bohu, ktorý hovorí. Veľmi veľa ľudí má skúsenosť s Bohom, ktorý mlčí. Prečo Boh mlčí? Mnohí hovoria, pretože nie je. Niektorí zase hovoria, že Boh síce stvoril svet, ale ďalej sa už o zem a ľudí nezaujíma. Keby sa Boh o nás staral, tak by to tu vyzeralo inak.

V žalme je Božie mlčanie spojené s Božím súdom. Keď Boh mlčí, ľudia sú ponechaní sami na seba, daní napospas tomu, čo tu vytvorili a vytvárajú. Aj Ježiš mlčal, keď stál pred Pilátom a židovskou veľradou. Dokonca aj dnes mlčí, keď stojí pred tými, ktorí Boha posudzujú. Boh mlčaním súdi svojich sudcov.

Boží trest nie je odložený až do dňa posledného súdu. Boží súd sa už začal, a to tak, že sa Boh odmlčal. V Biblii sa píše, že na začiatku to bolo iné. Človek žil v raji, ktorý vytvára Božia láskyplná prítomnosť. Boh chodil po raji a človek sa s Ním mohol rozprávať. Človek toto spoločenstvo s Bohom rozbil a rozbíja. Vzoprel sa Bohu a sám chcel byť ako Boh. Keď bol neskôr volaný k zodpovednosti, tak sa ukryva, zapiera, klame a zvaľuje vinu na niekoho iného. Tým sa rozbíja vzťah k Bohu. Blažený čas končí a Boh mlčí.

Prečo Boh mlčí? Zdá sa, že s nami nehovorí. Jeden muž si raz spomínal na svoje detstvo a povedal, že keď neposlúchal rodičov, tak bolo pre neho najhorším trestom, keď s ním prestali hovoriť. Ostal tak sám, stratený vo svojej vine, s tým a v tom, čo urobil.

V Biblii je často spojené Božie vypočutie s Božou odpoveďou. Keď Boh prehovoril, znovu nadviazal spoločenstvo, rozbité hriechom a vzburou, prijal modlitbu a ozval sa. A tým do toho všetkého vstúpilo svetlo. Keď Boh prehovorí, neznamena to, že sa všetko zrazu zázračne vyrieši, ale Boh prináša nádej. Boh je blízko aj v trápení. Boh hovorí a tým obnovuje spoločenstvo s hriešnym človekom. V tom je predsa pravá radosť, keď vieme, že nie sme sami svoji, ale patríme svojmu vernému Spasiteľovi. To hovorí prvá otázka nášho Heidelberského katechizmu.

Jadro žalmistovho volania je v tom, že volá na Hospodina. Volá na Boha, ktorého nazýva svojou istotou. Boh je pre neho neotrasiteľnou istotou, na ktorej môže bez strachu postaviť celý svoj život. Verí, že Boh má moc zachrániť ho aj pred smrťou a zdroj svojej záchrany vidí v slove Božom, v tom že Boh sa neodmlčuje, že neostáva ticho. Volá na Hospodina a prosí Ho, aby prehovoril, pretože inak nevie, kde má hľadať nádej, radosť a život večný. Žalmista prosí Boha, aby nebol ako nemý. Ak sa Boh neozve, žalmistova nádej zmizne, a on sa bude podobat' tým, ktorí zostupujú do podsvetia. Miesto smrti sa niekedy nazýva obrazne miestom mlčania. Biblia-okrem niekoľkých obrazných zmienkach- nikdy neopisuje ako vyzerá peklo. Peklo bolo rôznymi spôsobmi opísané až vďaka ľudskej fantázii. Žalmista opisuje smrť ako definitívne vzdialenie sa od Boha. Pre žalmistu spočíva hrôza smrti v odlúčení od Boha. Mŕtvi sú tí, ktorí sú oddelení od Božej ruky, ktorí sú mimo Božej pôsobnosti, mimo spoločenstva s Bohom. Sú to tí, nad ktorými Božie mlčanie zostáva naveky.

Preto žalmista prosí, aby Boh k nemu hovoril, aby nebol ticho. Ak sa Boh odmlčí,

tak budeme ako tí, ktorí zostupujú do jamy, do priepasti, do tmy, proste tam, kde Boh nie je. Žalmista to zažil. Boh sa mu odmlčal. Čo robí žalmista? Nezúfa si, neobviňuje Boha, ani sa nest'ážuje iným, že Boh nepôsobí, ale modlí sa. Modlí sa k Bohu, aj napriek tomu, že sa Boh odmlčal. K takejto modlitbe sme pozvaní aj my, ak aj na nás dolieha Božie mlčanie. Žalmista verí, že ho Boh počuje, aj keď sa mu z ľudského hľadiska zdá, že Boh je ďaleko. To je dôležitá časť viery: dôvera, že Boh je blízko, aj keď sa nám zdá ďaleko. Iba vo viere vieme, že keď sa Boh odmlčí, tak to nie je iba súd, pretože Boh je zhovievavý. Aj keď sa Boh odmlčal, žalmista verí, že to nie je posledný a definitívny súd. Preto ešte volá a modlí sa. Vie, že to má zmysel.

V Novom zákone sa dočítame o tom, že Boh prišiel zo svojej lásky na svet. Ježiš Kristus je Božie slovo, ktoré sa stalo telom. Boh k nám prehovoril v Kristovi. Jediné v Božom prehovorení je záchrana. Keby Boh mlčal, tak by sme nemali nádej ani odpustenie hriechov. V Liste Židom je napísané: *Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril Boh voľakedy otcom skrze prorokov, na sklonku týchto dní prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a Ním stvoril aj veky.* (1, 1-2) Pán Boh k ľuďom hovorí, a tak stále znovu a znovu preukazuje svoju milosť.

Najjasnejšie Božie slovo je Ježiš Kristus. V Kristovi nám Boh ukázal, že je ešte riešenie, ako sa zachrániť pred Božím hnevom a odsúdením. Teda máme od Boha slovo, ktoré sa stalo telom, Ježiša Krista, a Jeho máme nasledovať. Od Boha máme tiež slovo, ktoré nachádzame v Biblii. Celé Písmo sväté svedčí o Božej záchrane. Celá Biblia ukazuje na Krista. V Starom zákone je Kristus ukrytý a v Novom zákone je zjavený. Ak chceme počúvať Boží hlas, musíme otvárať Bibliu a žiť podľa toho, čo tam čítame. Keď žalmista nepočul Boží hlas, tak to nenechal tak, ale v modlitbe volal na Boha, aby nemlčal, ale hovoril k Nemu, aby tak mohol byť zachránený.

Sme na začiatku nového roka a z Božej milosti sme počúvať Božie slovo. Pán Boh k nám hovorí a Jeho slovo nás vedie k životu a k tomu, čo je skutočne dobré, hodnotné a trvalé. Kde neznejú Boží hlas, tam už niet záchrany. Preto aj my volajme na Boha, aby nemlčal. Prosme, aby sme mohli počuť Jeho hlas a hľadať Jeho vôľu, aby sme tak mohli kráčať po správnej ceste a aby sme mohli byť zachránení. Amen.

Vypočujme si ešte slová napomenutia, ako sú napísané v Jakubovom liste v 1. k.:
Bud'te však činiteľmi slova, a nielen poslucháčmi, ktorí oklamávajú sami seba.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.